A kina by Rabbi Yehuda HaLevi (c. 1075–1141), the great poet of Jewish Sepharad, and the author of Sefer HaKuzari, who has signed the stanzas with the letters of his name. It is based on the story brought in the Talmud about the murders committed by Nebuzaradan, the Babylonian official in charge of the actual destroying of the Temple (Kings II 25:8). The Talmud (Gittin 57b;

יוֹם אַכְפִּי הִכְבַּדְתִּי, וַיִּכְּפְלוּ עֲווֹנֵי בְּשְׁלְחִי יָד בְּדֵם נָבִיא, בַּחֲצֵר מִקְדֵּשׁ יהוה וְלֹא כִפַּתְהוּ אֲדָמָה, עַד בּוֹא חֶרֶב מוֹנֵי וְלֹא שָׁקַט עֲדֵי הְקַם, וְגֵם הִפְּלִיא פְּלִילִיָּה וַנֵּיָרֵב בִּבַת יִהוּדָה תַּאֲנִיה וַאֲנִיה:

איכה ב, ה

ָהָיָה הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר, עַד בּוֹא רֵב טַבְּחִים
וּבָא אֶל מִקְדַשׁ יהוה, וּמָצָא דָמִים רוֹתְחִים
וַיִּשְאַל לְבַעֲבוּר זֶה, לַבּהֲנִים הַזּוֹבְחִים
וַיִּעֲנְוּהוּ, אֵין זֶה כִּי אִם דַּם הַזְּבְחִים
גַּם הוּא זָבַח לַחֲקֹר, מַה זֶה וְעַל מֶה הָיָה:
וַאֹמֵר לְנַפְשִׁי, זָה חַטַּאתְך וזה פּריה:
וַאֹמֵר לְנַפְשִׁי, זָה חַטַּאתִך וזה פּריה:

וּבְכָל וֹאת לֹא שָׁקַט, וְעוֹדוֹ כַּיָם נִגְּרְשׁ וַיְּבָקשׁ הַדָּבָר, וַיִּמְּצִא מְפֹּרְשׁ כִּי דַּם אִישׁ הָאֱלֹהִים, עַל לֹא חָמָס שׁרַשׁ וַיִּאמֶר נְבוּוַרְאֲדָן, וְגַם דָּמוֹ הִנֵּה נִדְרָשׁ אחסנ לי דבדונה ודניייטר מביר ביר בי

אִסְפוּ לִי הַבּהֲנִים, וְהוֹצִיאוּם מִבֵּית יָה וְלֹא אֶשְׁקוֹט, עַד יִשְׁקוֹט דַם הַנָּבִיא וְכַרְיָה:

דָקר יְשִׁישִׁים לְמֵאוֹת, וּבַחוּרִים לְּרָבּוֹאוֹת וַיְּוֹרֶד לָטֶבַח כִּהְנֵי יהוֹה צְבָאוֹת וְתִּינוֹקוֹת שֶׁל בִּית רַב, וְעִינֵי אָבוֹת רוֹאוֹת וְאֵין שֶׁקֶט לְדַם נָבִיא, וְיְהִי לְמוֹפֵת וּלְאוֹת וְתֶרֶב צַר נוֹקֶמֶת וְהַקְּרָיָה הוֹמִיָּה בְּכָל וֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ, וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיַה: 34

Sanhedrin 96b) describes the massacre as a retribution for the murder of the Priest Zechariah in the time of King Yeho'ash, two and a half centuries before (Chronicles II 24:20–22). Commentary for this kina begins on page 544.

יוֹם The day of my oppression weighed heavily upon me, and my sins doubled,

KINA 34

as I sent my hand against the life of a prophet in the very courtyard of God's Temple.

And the earth did not cover it until the arrival of my tormentor's sword, And it was not silenced until [the blood of the prophet

Zechariah was] avenged, and ghastly acts performed.

He has increased, in Judah's daughter, agony and mourning!

irning! Lam. 2:5

Is. 53:9

דְּיָה [The blood] continued to seethe until the arrival of the chief executioner [Nebuzaradan],

who came to God's Sanctuary and discovered the boiling blood. He inquired about this of the priests offering sacrifices. They responded that it was nothing more than the blood of sacrificial animals.

He, too, slaughtered [animals] to further investigate what this was and why, and I said to myself, "This is your sin, and this is its fruit!"

[The blood] was still not silenced but persisted like a storming sea. The matter was researched, and it was explicitly discovered that [it was] the blood of a man of God who had done no injustice but was uprooted.

Nebuzaradan said, "Now comes the reckoning for his blood!

Gather the priests unto me, and remove them from God's House. I will not be silent until silenced is the blood of the prophet Zechariah!"

אָדְקּ He stabbed aged men by the hundreds, and youths by tens of thousands.

He massacred the priests of the LORD of hosts, and school children before the eyes of their fathers,

Yet the blood of the prophet was not silent! A sign and a wonder!

The enemy's sword avenging; the entire city in an uproar! Nonetheless, his wrath did not subside, and his hand remained outstretched.

ישעיה נג, ט

KINA 34

הוֹסִיף לַהֲרֹג נָשִׁים עם יוּנְקֵי שָׁדַיִם וְדֶם עוֹלֶה בִינִיהֶם, כְּדֵם יְאוֹר מִצְרַיִם עֲדֵי נָשָׂא נְבוּזַרְאֲדֶן עֵינִיו לַשְּׁמֵיִם וַיְּאמֶר, הַאֵין דִּי לְדָם בִּבְנוֹת יְרוּשָׁלַיִם הַכָלָה אַתָּה עשָׁה אֶת שְׁאֵרִית הַשִּׁבְיָה וְאָז שָׁקַט דָּם נָקִי, וְחֶרֶב נָקָם רְוָיָה:

לְךָ חָטֵאנוּ אֱלֹהִים, הֶעֵוִינוּ וְהִרְשַּעְנוּ יְהָרְשַּעְנוּ וְהִרְשַּעְנוּ יְהַרְשַּעְנוּ יְהַרְשַּעְנוּ יְהַרְשַּעְנוּ יְבִעְנוּ יִבְעְנוּ יִבְעְנוּ יִבְעְנוּ יִבְעְנוּ בְּשָּׁהְ שֶּׁבַעְנוּ בְּעֲנִיּה בַּשָּׁה, הַפּוֹעֲרָה הָעֲנִיֶּה רַחֵם לֹא רְחֵמָה, הַפּוֹעֲרָה הָעֲנִיֶּה עִינֵיִה לְבָ תִשְּׁא, וְעֻוֹרְתְּבְ צוֹפִיָּה:

קיפות He continued to kill women with nursing infants, blood rising among them like the blood of the River Nile, until Nebuzaradan lifted his eyes heavenward and said, "Is this not enough, the blood of Jerusalem's daughters?

Will You eradicate completely the remnants of the captivity?"

Then the innocent blood quieted, and the sword of vengeance had its fill.

To You, Lord, we sinned, did wrong, transgressed!

We killed Your prophet and knew we did evil!

May Your compassion nevertheless console us, for we cry out from the grave!

And from the fruits of our deeds, we have fully suffered.

Still unpitied is the storm-tossed unfortunate one; her eyes, she raises to You, hopeful for Your help!

48

קינה לזכרון הקדושים של חורבן יהודי אירופה מאת הרב שלמה הלברשטם, האדמויר מבובוב

יְּכְרוּ נָא וְקוֹנְנוּ כָּל יִשְּׁרָאֵל, קוֹלְכֶם יִשְּׁמַע בָּרָמָה כִּי הִשְּׁמִידָה גֶּרְמֵנְיָה אֶת עַמֵּנוּ בִּימֵי זַעַם הַמִּלְחָמָה בְּמִיתוֹת מְשְׁנוֹת אַכְזָרִיוֹת, בְּרָעָב וּבַצְּמָא אַל תִּשְׁכְּחוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, עֲדֵי תִּזְכּוּ לְרְאוֹת בַּנֶּחָמָה צַעֲקָתָם וּבְכִיוֹתֵיהֶם, צְפּוּפִים וּסְגוּיִים בְּקְרוֹנִים קוֹל שַׁוְעָם יִזְבֵר תָּמִיד לְפְנֵי שוֹבֵן מְעוֹנִים בְּקַרְאֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, מֶסְרוּ נַפְשָׁם לַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים בְּקַרְאָם שְׁמַע יִשְּׁרָאֵל, מְסְרוּ נַפְשָׁם לַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים בְּאַנִּיים בְּנִים אוֹעֲקִים אֵלֶּידָ מִן הְאֲדָמָה הָעֶבִידוּם בְּעִנּיִים, לֹא תְחַיֶּה בְּל נְשֶׁמָה נְקִם נִקְמַת טַף וְנָשִׁים, לֹא תְחַיֶּה בְּל נְשֶּׁמָה

עַל שְׁרֵפַת אַלְפִי מִדְרָשׁוֹת וּבָתֵּי כְנִסִיּוֹת רְבְבוֹת סִפְרֵי תוֹרָה וְלוֹמְדֶיהָ, נְקוֹגֵן בִּשְׁאִיּוֹת שִׁלְחוּ בָאֵשׁ מִקְדְשֵׁי אֵל, הִצְיתוּ וְעֵינֵינוּ צוֹפִיוֹת יְשַׁלֵּם הַמַּבְעִיר אֶת הַבְּעֵרָה, יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְּוִיוֹת זָעֲקוּ שְׁמֵיִם וַאֲדָמָה עַל אֵלְפֵי עֲיָרוֹת מִבְצְרֵי תוֹרָה אַרְצוֹת אֵירוֹפָה וּקְהִלוֹתֶיה, נוֹחֲלֵי וּמְקַיְמֵי מְסוֹרָה צִּדִיקִים וְאֵדִינוּ מֵאַרְצֵנוּ, לֹא הָיָה בָּזֶה בִּלְיוֹן נוֹרָא מִיוֹם גַּלְינוּ מֵאַרְצֵנוּ, לֹא הָיָה בָּזֶה בִּלְיוֹן נוֹרָא לְמַחֲנוֹת הַקְּדוֹשִׁים, פִּי עֶשֶּׁר בְּיוֹצְאֵי מִצְרִיִם קוֹמֵם בִּית קְּדְשֵׁנוּ, וְנַחֲמֵנוּ בְּכִפְלִיִם

רוממנו, והביאנו לציון וירושלים.

48

In Memory of the Martyrs of the European Ḥurban by Rabbi Shlomo Halberstam, the Bobover Rebbe

וְבְרוֹ Always remember, and mourn all of Israel,
let your voices be heard on high.
For Germany has destroyed our nation in the furious days of the war,
with cruel and unusual deaths, by hunger and thirst;
do not forget for all generations, until we merit consolation.

Their shouts and their cries, crowded into cattle cars like sheep to the slaughter, led to the crematoria.

Let the sound of their pleas forever reverberate before the One who dwells on high, as they shouted out "Shema Yisrael" and martyred themselves for the Master of all Masters.

רָאשִׁי Revered teachers of Yeshivot and their prize students, and the multitudes of the nation, were enslaved, inhumanly tortured, and murdered with no compunction. The blood of young children cries out to You from the ground; avenge the infants and the women! Spare no soul among Your enemies.

אַל For the burning of countless houses of study and prayer, tens of thousands of Torah scrolls and Torah scholars, we will eulogize with songs of desolation.

They set fire to sanctuaries of God, set the pyres as we looked on. The arsonists must pay for their arson!

He will pass judgment on the nations so full of corpses.

זְשֵׁקוּ Cry out, Heaven and Earth, for the thousands of towns, fortresses of Torah, each European country and its communities, observers of our sacred tradition, for the righteous, the elders, the devout who clung to their pure faith. From the day we were exiled from our homeland we have not experienced such catastrophe.

רֵחֵם Have mercy on the remnants of our nation. Look down from heaven upon the holy camps, ten times the number of those redeemed from Egypt.

Re-establish our Holy Sanctuary, redouble our solace:
Lift us up, and bring us to Zion and Jerusalem.